

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 515/2021
26.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник др Енике Вег, адвокат из ..., против туженог Универзитета у Новом Саду, Факултета спорта и физичког васпитања у Новом Саду, чији је пуномоћник Бојан Јевтић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2468/20 од 05.11.2020. године, у седници одржаној 26.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2468/20 од 05.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2468/20 од 05.11.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Гж1 2306/2018 од 15.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Новом Саду. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да услед незаконитог поступања туженог није расписан конкурс за избор једног наставника у звању ванредног професора за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета ..., закључно са 23.06.2018. године и да се обавезе тужени да распише овај конкурс у року од осам дана од дана правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 233.250,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2468/20 од 05.11.2020. године, одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољено, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да услед незаконитог поступања туженог није расписан конкурс за избор једног наставника у звање ванредног професора за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета ... закључно са 23.06.2018. године и да се обавезе тужени да распише овај конкурс, јер је утврђено да је тужени поступао у свему у складу са процедуром прописаном чланом 4. став 2, чланом 6, 63, 65. и 75. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17 ... 73/18) и својим општим актима. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, односно да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права. Осим тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

С обзиром да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.12.2018. године, а тужбом се тражи да се утврди да услед незаконитог поступања туженог није расписан конкурс и да се обавезе тужени да распише конкурс.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парницу из радних спорова.

Чланом 441. ЗПП прописано је да у парницама из радних спорова ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано

потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

С обзиром да се у овом случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се утврди да је тужени незаконито поступао и да услед незаконитог поступања није расписао конкурс и да се обавезе да распише конкурс, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

С обзиром да трошкови одговора на ревизију нису били нужни и неопходни, то је Врховни касациони суд применом члана 165. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић